

عنوان مقاله:

تکثر نظامهای منطقی: مقایسه دیدگاههای منطقدانان قدیم و جدید

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 4، شماره 16 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فرشته نباتی - هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

پیش از ظهور منطق جدید، نظام منطقی رایج بیدیل مینمود. اما منطق کلاسیک، با نظامهای متعددی روبه‌روست که خود را منطقی و هم‌اورد منطق کلاسیک میدانند. این نظامها، اغلب مبتنی بر پیشفرضهای خاص فلسفی هستند و قواعد منطقی متفاوتی را طرح میکنند. در مواجهه با این نظامها، پرسشی فلسفی مطرح میشود مبنی بر اینکه آیا اساسا کثرت در نظام و/یا قواعد منطقی ممکن است؟ فیلسوفان منطق جدید، پاسخهای متنوعی به این پرسش داده‌اند. بسیاری به این امکان قائل نیستند، اما دلایل این عده متفاوت است. فیلسوفان و منطقدانان قدیم، به صراحت این پرسش را مطرح نکردند ولی میتوان از سخنان آنها استنباط کرد که اگر آنها در مقابل این پرسش قرار میگرفتند پاسخ منفی قاطعی به آن میدادند. در این مقاله میکوشیم تا نشان دهیم موضع آنها در این باب موضع واقعگرایانه است و قواعد و صدقهای منطقی را جز معقولات ثانی منطقی (با توسعی در معنای آن) میدانند.

کلمات کلیدی:

وحدتگرایی منطقی، واقعگرایی، معقولات ثانی منطقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1194512>

